

ԱԲԵՂԱՅԱԿԱՆ ԶԵՌՈՒՆԱԴՐՈՒԹՅՈՒՆ ՄԱՅՐ ԱԹՈՌ Ս. ԷՇՄԻԱԾՆՈՒՄ

Պայծառ առավոտ էր: Հայաստանի հունական բարկ արևով ողողված առավոտ: Մայր տաճարի կամարների տակ արևի լույսը ընդելուզված էր խունկի բուրմուճին և Հոգեգալստան սրբազն պատարագի հոգեպարար աղոթքին:

Խորանի առջև ծունկի էին եկել Ս. Էջմիածնի հոգևոր մեմարտանի 1985 և 1986 տարիների հինգ շրջանավարտներ, բոլորն էլ Հայաստանի արևով սնված. Հայկ Մուշյան, Ռոբերտ Մուկ. Աղամյան, Սամվել Մուշյան, Շագմիկ Մուկ. Խաչիանյան և Գևորգ Մուկ. Մկրտչյան: Բոլորն էլ հաջողությամբ պաշտպանել էին իրենց ավարտաճարը՝ ապացուցելով ինքնուրույն գիտական աշխատանք կատարելու իրենց կարողությունը:

Եվ Նորին Սուրբ Օծություն Տ. Տ. Վագեն Ս. Վեհափառ Հայրապետը, գնահատելով սարկավագների իմացական պատրաստականությունն ու պատրաստակամությունը՝ իրենք իրենց ընծայելու Հայ Եկեղեցու ծառապության, ընդառաջեց նրանց խնդրանքին՝ դառնալու կուսակրոն քահանաներ:

Զետնադրությունը, ըստ Հայ Եկեղեցու կանոնի, կատարեց օրվա պատարագին, Մայր Աթոռու դիվանապետ Տ. Ներսես արքեպոս. Պողապալյանը և նորընծաներին

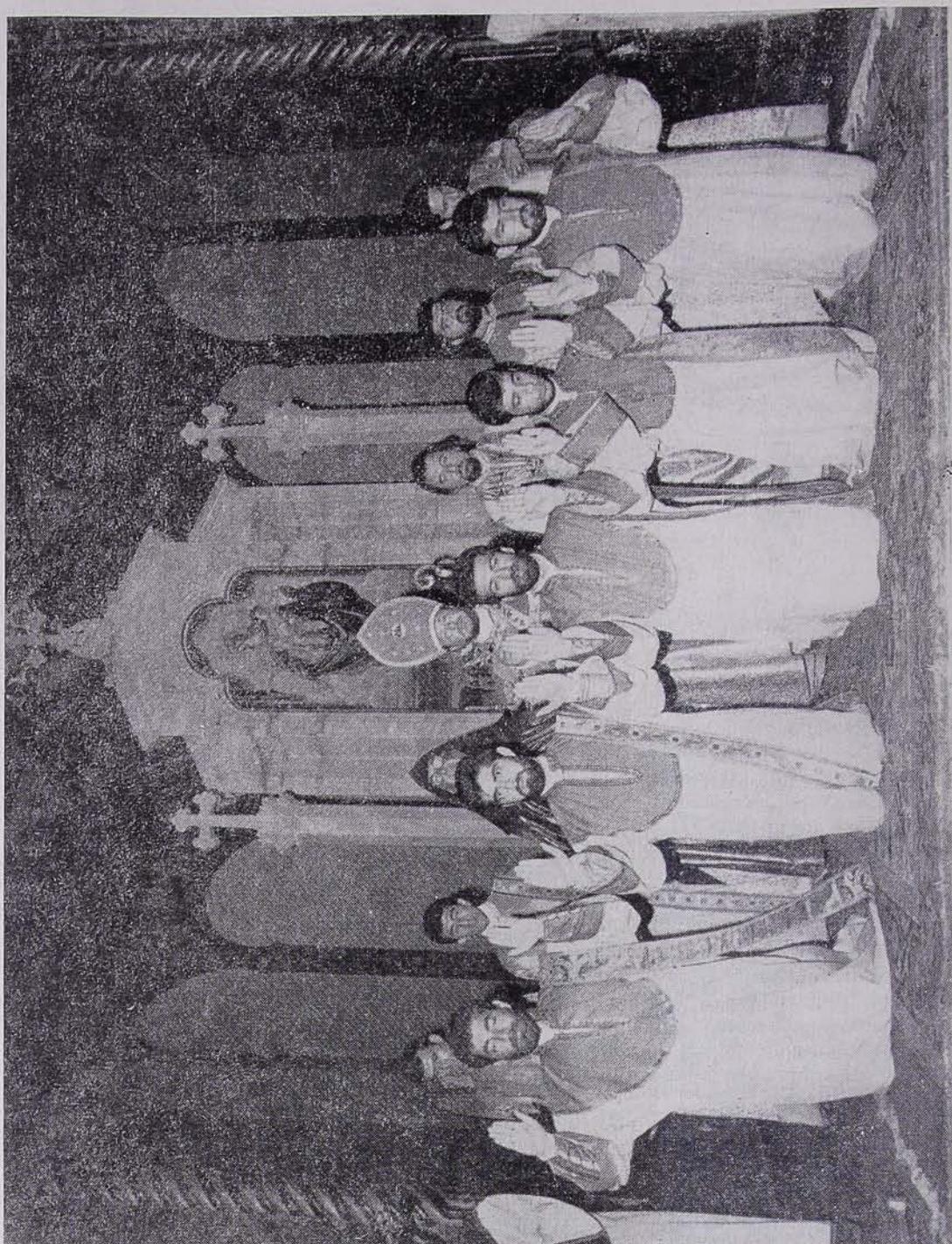
անվանադրեց. Հայկին՝ Սեպուհ, Ռոբերտին՝ Սիոն, Սամվելին՝ Նավասարդ, Ռուզմիկին՝ Սերովը, և Գևորգին՝ Աքրահամ: Պատարագիչ սրբազնը ոգեշունչ քարոզով հույս և հաստատակամություն հայտնեց, որ նորընծաները միշտ կմնան իրենց կոչումի բարձրության վրա և այսօր, Ս. Հոգու շնորհներով հարստացած, իրենց կյանքը կնվիրաբերեն հայ ժողովրդին, Հայ Առաքելական Եկեղեցուն և նրա դարավոր կենտրոն Մայր Աթոռ Ս. Էջմիածնին:

Պատարագիչ սրբազնն ասաց.

«Յանուն Հօր և Որդու և Հոգուն Սըրբոյ, ամէն»:

«Եւ եերկեա զբանական անդաստան մարմնեղէն կարծրացեալ սրտիս»:

Այսօր, սիրելի հավատացյալ ժողովուրդ, Հոգեգալստյան տոնն է: Սրանից հիսուն օր առաջ քրիստոնեական բոլոր Եկեղեցիները միասնաբար տոնակատարեցին Քրիստուի հրաշափառ Հարության տոնը: Այդօրվանից անցել են հիսուն օրեր: Մեր Տերը՝ Հիսուս Քրիստոս, իր հրաշափի Հարությունից հետո իր աշակերտների մեջ հայտնվեց Վեհափառ մեջ և նոյնիսկ նրանցից ամենակավածվորին՝ Թովմասին, ցուց տվեց իր կողը և իր ամերը՝ վատահեցնելու համար նրան, որ իսկապես ինքը չարչարված, խաչված, թաղված Հիսուսն

է, որ Հարություն է առել: Այս գեղեցիկ հարության հիշատակի օրվանից ահավասիկ հիմուն օրեր անցան: Քրիստոս Եղավ իր աշակերտների նետ, Օրանց նետ մասնկացեց նույնիկ ձկնորսության և սրանից տար օր առաջ համբարձման նեռան Վրա իր աշակերտներին վերջին իր պատգամները տվեց: Գնացեք, ուսուցեք ամբողջ աշխարհին, դարձի քերեք անհավատներին, մկրտեցեք Օրանց հանուն Հոր և Որդի վոր և Հոգվուն Սրբությունով: Եվ ապա համբարձավ երկինք, և իր աշակերտները զրկվեցին նրա տեսությունից: Բայց իր Համբարձումից առաջ նա պատվեր է տվել, որ ըստ սովորության իր աշակերտները հավաքվեին Վերնատան մեջ և այնտեղ սուրբ պատարաց մատուցեին, հացը կրտսեին և ուտեին և գիճին ըմպեին, որպեսզի հիշեին նրան վերջին ընթրիքի պահին, որ Քրիստոս ասաց, թե այս հացը իմ մարմինն է և այս գիճին իմ արյունն է, և կատարեցեք այս՝ ամեն անգամ հիշելով ինձ ձեր մեջ: Քրիստոսի աշակերտները Համբարձումից հետո Վերնատան մեջ նոյն հավատքով, նույն համեղումնով, նույն տեսիլով և նույն սպասումներով աղոթում էին: Մոտեցել էր հրեաների Պետակոսութեա տունը: Եվ այդ օրը հանկարծ, առավոտ կանուխ, զարմանալի մի ճայն լսվեց Երուսաղեմում, մի հզոր դղրդյուն: Ամեն մարդ զարմացավ, թե ինչ պիտի տեղի ունենա: Այդ պահին երկնքից Սուրբ Հոգին իշավ Վերնատան մեջ, հրեղեն լեզվի կերպարանքով, և համգեց առաքյալների և բոլոր աշակերտների վրա: Նրանք սկսեցին խոսել իրենց շիմացած լեզուներով: Նրանք սկսեցին բարբառել այն լեզուներով, որ երբեք հավատարար չէին լսել: Եվ այդ օրերին Երուսաղեմ ուխտի եկած հրեան և օտար ուխտավորներ, երբ լսում էին, որ առաքյալները բարբառում են իրենց լեզուներով, զարմացած ասում էին. Այս Գայի-իացի ձկնորսները ո՞րտեղից են լսել և սովորել մեր ցեղական լեզուները: Նրանք խոսում էին այն օր նույնիկ հայերեն լեզվով: Եվ մարդին, որովհետև միշտ կասկածամիտ են, սկսեցին ասել, թե հավանարար Հիսուսի աշակերտները հարրած էին: Պետքու առաքյալն ասաց. Այս բարբառում, այս խորությունը, այս կարողությունը Սուրբ Հոգու միջոցով Պետակոսութեա օրը իշավ մեզ վրա՝ զորացնելով մեզ, վերանորոգելով մեզ և մեր բոլոր նպատակներին ուղղություն տալով:

Սիրելի հավատացյալներ, Սուրբ Հոգու իշման հիշատակի օրն է այսօր: Մենք ինչպան ուրախ ենք, որ Սուրբ Էշմիածնի այս

դարավեր կամարների տակ դուք բոլորդ հավաքվել եք հավանարար աշխարհի տարբեր երկրներից: Մենք շատ ու շատ երջանիկ ենք այսօր, որ մեր մեջ հիյուրարար գտնվում է Հոգեգալստյան տոնի այս սրբազն օրը, Անտիոքի և համայն Սրբների Հոյն Կաթոլիկ Եկեղեցու Պատրիարք Մաքսիմու Հինգերորդը իր շքախմբով: Ինչպես նաև շատ երջանիկ ենք, որ մեր մեջ են տեր և տիկին դեսպանը Ֆրանսիայի՝ այս սրբազն տոնի առջիկ, ինչպես նաև այն քառասունմինագ ուստավորները, որոնք եկան Սրբազն Պատրիարքի հետ Սուրբ Էշմիածնի աջաօր՝ իրենց ուստու կատարելու, և քաջմայիկ հայ եղբայրներ և բոլոր Լիբանանից, Սրբենտինայից ու Բելգիայից, Եկոպայի զանազան քաղաքներից: Այսօր ձեր մերկայությամբ և ձեր վկայությամբ Սուրբ Էշմիածնի այս կամարների տակ Վեհափառ Հայրապետի հրամանով մենք ձեռնադրեցինք հինգ հոգևոր եղբայրներ մեջ համար: Նրանք Սուրբ Հոգու զորությամբ այսօր լցվեցին, և նրանց վրա իշավ աստվածային և երկնային անսպան շնորհը, նրանց հոգին գեղեցկացնելու, նրանց տալու համար քահանայության ծառայության տեսիլը և ուժը, որպեսզի նրանք հավատարմորեն, անկեղծ կերպով, սրտանց ծառայեն Հարաստանաց Սուրբ Եկեղեցում, իրենց Աստծու կողմից պարգևած երկար տարիների ընթացքում: Սիանարար, սիրելի հավատացյալներ, աղոթենք, որ Սուրբ Հոգին մերգործի նրանց վրա, ուժ և կարողություն պարզակ նրանց՝ նրանց ապագա կյանքի ընթացքին:

Սիրելի հավատացյալներ, Հոգեգալուսի տոնը տոն է հավատացյալ քրիստոնյայի, որովհետև Սուրբ Հոգին Հոգեգալստյան տոնի առջիկ բաշխում է մարդկանց երկնակոր առատ շնորհներ, նրանց գեղեցկացնում է, պայծառացնում է, նրանց տալիս է կյանքի հապատակ և ճանապարհ: Եվ այս օրերին, աշխարհի տակնության և փոթորկուն այս շրջանին, ինչքան անհրաժեշտ է, որ մենք ստանանք Սուրբ Հոգու շնորհները՝ սիրելու իրար, խաղաղություն բերելու աշխարհին, եղբայրահրություն տարածելու, կյումենիկ հոգիով լցվելու, իրար սիրելու և հարգելու, և հավատար, որպես եղբայրներ իրար զգալու, ինչքան կարևոր է, որ աշխարհը հանդարտվի, խաղաղի Աստծոն կամքով և զորությամբ:

Քիչ առաջ իբրև բնարան ընտրած էի Սուրբ Գրիգոր Նարեկացու՝ մեր Եկեղեցու մեծ բանաստեղծ և սրբազն աղոթող Գրիգոր Նարեկացու բառերը, խնդրելով և

կրկնելով. Հերկիր, ով Տեր, իմ արտի բանական անդաստանները, և այնուղե ցանիր այն շնորհները, որ Դու տալիս ես: Այդ շնորհները թող ծաղկեն, պտղաբերվեն, ծաղկեն մեր կյանքի ընթացքում: Թող Սուրբ Հոգու շնորհները մեր վրայից անպակաս լինեն և մեզ բարեգարդեն, այժմ և հավիտոյան հավիտենից, ամեն»:

Նույն օրը, երեկոյան, սրբազն հայրը կատարեց նաև վեղարի տվշության արարողությունը:

Սրբազն պատարագին ներկա էին Ս. մենայն Հայոց Հայուապետ Վազգեն Ա. կա-

թողիկոսը և հյուրաբար Մայր Աքռո ժամանած Արևելքի Հոյն Կաթողիկ Եկեղեցու պետ Ամենապատիկ Մաքսիմոս ԵՊատրիարքը:

Պատարագին ներկա էր նաև Խորհրդացին Միությունում Ֆրանսիայի դեսպան տիար Եվ Պանիեզը՝ իր տիկնոջ հետ:

Բազմաթիվ սփյուռքահայեր նույնպես ապրեցին ձեռնադրության և պատարագի հոգևոր բերկրանքը:

ԹՂ.ԹԱԿԻՑ

